Lieta Nr. C 15 2067 13

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Jelgavā, 2014. gada 1.aprīlī

Jelgavas tiesa

šādā sastāvā: tiesnese J. Mauliņa

ar tiesas sēžu sekretāri V. Barišņikovu,

piedaloties prasītāja pārstāvim /pers. A/

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu SIA „INOS" prasībā pret SIA „Portnajs" par līgumsaistību izpildi, prasības nodrošināšanu.

Aprakstošā daļa

2013.gada 5.jūnijā prasītājs SIA „INOS" iesniedzis tiesā prasības pieteikumu pret atbildētāju SIA „Portnajs" par līgumsaistību izpildi, prasības nodrošināšanu, 2013.gada 9.jūlijā tiesā saņemti prasības pieteikuma papildinājumi, lūdz piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam neatmaksāto aizdevumu Ls 2 951,78, atlīdzību par aizdevuma izmantošanu (procentus) Ls 430,79, līgumsodu Ls 997,98, kopā Ls 4 380,55, kā arī piedzīt līgumiskos procentus 7% gada no aizdevuma summas no prasības pieteikuma sastādīšanas dienas līdz parāda piedziņas brīdim; piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam visus tiesāšanās izdevumus.

Prasītājs savu prasību motivē ar to, ka 2011.gada 13.aprīlī puses noslēgušas aizdevuma līgumu Nr.04-11, saskaņā ar kuru prasītājs kā aizdevējs piešķīra atbildētājam aizdevumu 4 200 *euro* jeb Ls2 951,78. Atbildētājs apņēmās līdz 2012.gada 13.aprīlim atdot aizdevuma summu. Līguma 1.1.punktā puses pielīgušas aizdevuma procentu likmi 7% gadā. Saskaņā ar līguma 4.2.punktu puses ir vienojušās par līgumsodu 1 420 *euro* apmērā, ja atbildētājs neievēro aizdevuma atmaksas termiņu. Prasītājs piešķīra atbildētajam aizdevumu, bet atbildētājs līgumā noteiktā termiņā līdz 2012.gada 13.aprīlim neveica aizdevuma un atlīdzības par tā izmantošanu atmaksu, arī līdz prasības sastādīšanas brīdim maksājumi nav veikti.

Uzskata, ka atbildētājam saskaņā ar noslēgto Līgumu jāsamaksā ne tikai neatmaksātā aizdevuma summa 4 200 *euro* jeb Ls2 951,78, bet arī līgumiskie aizdevuma lietošanas procenti, kas aprēķināti no 2011.gada 14.aprīlim līdz prasības pieteikuma sastādīšanas dienai 2013.gada 14.maijam (neieskaitot) Ls 430,79, kā arī līgumsodu 1 420 *euro* jeb Ls 997,98.

Prasītājs prasību un pamato ar Civillikuma 1587., 1716., 1717.pantu, 1720.panta 2.puntu, 1753., 1757., 1934., 1943., 1946.pantu.

Prasības pieteikumā ietverts lūgums par prasības nodrošināšanu. Prasītājs lūdz nodrošināt prasību Ls 4 380,55 apmērā ar sekojošiem prasības nodrošinājuma līdzekļiem: apķīlāt visus maksājumus, kas atbildētājam pienākas no trešajām personām, tai skaitā naudas līdzekļus kredītiestādēs un citās finanšu institūcijās, ierakstīt ķīlas atzīmi uz atbildētājam piederošajiem nekustamajiem īpašumiem.

SIA „INOS" lūgumu par prasības nodrošināšanu motivē ar to, ka likumdevējs prasības nodrošinājuma procesa stadijā prasītāja interesi panākt nodrošinājuma piemērošanu, t.i., drošību par sprieduma izpildes iespējamību nākotnē atzīst par svarīgāku nekā atbildētāja interesi uz līdztiesību un sacīksti šajā stadijā, līdz ar to ievērojot Civilprocesa likuma 5.panta sestajā daļā noteikto,

piemērojot tiesību normas, tiesai jāņem vērā judikatūra.

Uzskata, ka atbilstoši Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta senatoru kopsēdes 2007.gada 5.aprīļa lēmumu Nr. 1 apstiprināto tiesu prakses apkopojumu par 2006.gada un 2007.gadu, prasītājam nav nepieciešams iesniegt pierādījumus, kas apliecina tādu apstākļu pastāvēšanu, kas var padarīt par neiespējamu vai apgrūtināt iespējamā sprieduma izpildi. Uzskata, ka pietiekams pamats prasības nodrošināšanai ir pieteicēja uzskats, ka pastāv šaubas par iespējamā sprieduma izpildi.

Norāda, ka prasītājs ir ieinteresēts nodrošinājuma piemērošanā, pamatojoties uz to, ka atbildētājs līdz pat šim brīdim izvairās no aizdevuma un saistīto summu samaksas un saziņas ar prasītāju par aizdevuma atdošanu vai iespējām vienoties par citu aizdevuma atdošanas kārtību. Turklāt, ir bijis gadījums, kad telefoniski sazinoties ar atbildētāja valdes locekli /pers. B/, ir izteikts apgalvojums, ka aizdevums tā arī netikšot atdots. Ievērojot atbildētāja izvairīšanos un izteikumus, pēc prasītāja ieskatiem, ir pamats nodrošinājuma piemērošanai, tā kā pastāv iespēja, ka atbildētājs nespēj atdot piedzīto parādu un iespējams izvairīsies no sprieduma izpildes.

Pieteikums par prasības nodrošināšanu pamatots ar Civilprocesa likuma 137., 138.pantu.

Ar Jelgavas tiesas tiesneses 2013.gada 16.jūlija lēmumu izlemts jautājums par prasības nodrošināšanu (lietas 25.-27.lapa). Tiesnese nolēma noraidīt SIA „INOS", reģistrācijas Nr.40003570038, pieteikumu par prasības nodrošināšanu civillietā SIA „INOS" prasībā pret SIA „Portnajs" par līgumsaistību izpildi un prasības nodrošināšanu.

Pieņemtais lēmums pamatots ar to, ka prasības nodrošinājums tā nopietno seku dēļ pēc savas būtības ir izņēmuma līdzeklis, kurā tiesnesim ļoti uzmanīgi jāizvērtē nepieciešamības un pamatojuma balanss, un to nevar izdarīt bez visu likuma prasību ievērošanas, tai skaitā par pienācīgiem pierādījumiem. No SIA „INOS" pieteikuma par prasības nodrošināšanu, civillietā pievienotajiem dokumentiem, nav pamata uzskatīt, ka tiesas sprieduma izpilde lietā varētu būt apgrūtināta vai neiespējama. Tiesnese atzinusi, ka, izlemjot jautājumu par prasības nodrošināšanu, ir vērtējams visu pieteikuma iesniedzēja norādīto apstākļu kopums, vadoties no apsvēruma, vai tie nākotnē varētu dot pamatu tam, ka sprieduma izpilde lietā varētu būt apgrūtināta vai neiespējama. Šādu secinājumu devusi Zemgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija savā 2009.gada 5.janvāra lēmumā lietā Nr. C 15 2762 08.

Tā kā tiesnesei nav pamata atzīt, ka tiesas sprieduma izpilde lietā varētu kļūt apgrūtināta vai neiespējama, prasītāja lūgums par prasības nodrošināšanu nav pamatots un ir noraidāms.

2013.gada 14.augustā Jelgavas tiesā saņemta atbildētāja SIA „Portnajs" valdes locekļa /pers. B/ atbilde uz prasību (lietas 30.-31.lapa), kurā norāda, ka 2011.gada 13.aprīlī noslēgtais aizdevuma līgums par 4 200 *euro* bija nepieciešams atbildētāja saimnieciskās darbības nodrošināšanai. Norāda, ka atbildētāja sabiedrība tāpat kā vairāki citi uzņēmumu prasītāja paspārnē tika izveidoti 2010.gada beigās, uzņēmumu dibinātāji bija prasītāja darbinieki, kuri, pakļaujoties vadības spiedienam, dibināja mikro nodokļu uzņēmumus, lai prasītājs varētu „optimizēt" nodokļus, pārlikt izmaksas un saviem bijušajiem darbiniekiem. Jaundibināto uzņēmumu uzdevums bija turpināt prasītāja iesāktos darbus, jaundibināto sabiedrību darbības nodrošināšanai tika piedāvāti kredīti ar prasībā norādītajiem procentiem.

Paskaidro, ka atbildētāja darbs bija lielu klientu piesaiste prasītājam. Vienošanās nerakstītajā daļā par šo darbu tika solīts komisijas maksājums no gūtās peļņas. Pēc pirmā darījuma noslēgšanas tika panākta mutiska vienošanās, ka izmaksājamās komisijas tiek samazinātas aizdevuma apmērā, tiek sagatavoti atbilstoši dokumenti formalitāšu nokārtošanai. Diemžēl prasītājs izmantoja dominējošo stāvokli un vienošanās nepildīja – komisijas naudas samazināja, bet dokumentu sakārtošana atrunu dēļ netika veikta.

Norāda, ka nekad nav atteicies maksāt parādu, parāds faktiski ir samaksāts, jo no 2012.gada aprīļa nav bijis neviens oficiāls atgādinājums, ka pastāv parāds. Gluži pretēji, prasītājs ir parādā atbildētājam par sniegtajiem pakalpojumiem, ko pierāda ar 2012.gada 5.septembra Pieņemšanas – nodošanas aktu un 2012.gada 9.novembra rēķinu Nr.16-2012 par Ls 3 200. Aktu parakstījis prasītāja /amats/ /pers. C/, bet rēķinu nemaksā.

Uzskata, ka prasītājs uzsācis izspiešanu, nepakļaušanās gadījumā draudot izmantot tā rīcībā esošos finanšu resursus, lai izputinātu atbildētāju.

Norāda, ka tiesas sēdē tiks iesniegti juridiski precīzi dokumenti, lai apstiprinātu atbildētāja apgalvojumus.

2013.gada 21.novembrī Jelgavas tiesā saņemta prasītāja SIA „ INOS" atsauksme par atbildētāja sniegtajiem paskaidrojumiem (lietas 37.lapa). Paskaidro, ka atbildētāja norādītajam apstāklim par to, ka atbildētājs kā komercsabiedrība tika nodibināta nolūkā veikt nodokļu optimizāciju, un vēlāk saņēmusi aizdevumus darbības nodrošināšanai šīs lietas izskatīšanā nav nozīmes. Turklāt apgalvojums par nodokļu optimizācijas veikšanu nav pamatots un patiess, jo tādā gadījumā nebūtu nepieciešams veikt naudas līdzekļu aizdošanu darbības nodrošināšanai, bet iztiktu tikai ar saņemtajiem līdzekļiem par veikto darbu. Savukārt, papildu naudas līdzekļi ir vajadzīgi gadījumā, kad komercsabiedrība paplašina savu saimniecisko darbību.

Paskaidro, ka atbildētāja turpmākā norāde, ka ir bijušas mutiskas vienošanās par komisijas maksas izmaksu, ieskaitot to aizdevuma atmaksā, vai jebkāda cita vienošanās, nav patiesa. Mutisku norunu par aizdevuma atmaksu nav bijušas, turklāt tādu spēkā esamība starp pusēm nav juridiski pieļaujama. Gan prasītājs, gan atbildētājs ir juridiskas personas, komercsabiedrības, kas veic saimniecisko darbību Latvijas Republikas normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā. Turklāt abām pusēm ir jāved grāmatvedība, atbilstoši likumā noteiktajai kārtībai, kas nosaka, ka jebkādiem saistību pārgrozījumiem ir jābūt ar attaisnojošajiem dokumentiem. Tas pats attiecas arī uz aizdevuma atmaksu. prasītāja rīcībā nav neviena dokumenta, kas apliecinātu, ka aizdevums ir ticis daļēji vai pilnībā

atmaksāts. Bet, ja atbildētāja rīcībā ir šāds dokuments, tad atbildētājam tas, atbilstoši Civilprocesa likuma 93.pantā noteiktajam, jāiesniedz tiesai lai tas tiktu vērtēts kā pierādījums un, lai prasītājs varētu izteikt viedokli par to. Turklāt pierādījumi tiesā iesniedzami ne vēlāk kā 14 dienas pirms tiesas sēdes.

Uzskata, ka norādei uz jebkādu dominējošo stāvokli arī nav pamata, tā kā abas puses ir divas dažādas, turklāt nesaistītas juridiskās personas.

Savukārt atbildētāja minētais, ka parāds ir atmaksāts, pamatojot to tikai ar faktu, ka kopš 2012.gada aprīļa (aizdevuma atmaksas termiņa) nav bijuši oficiāli atgādinājumi par parāda esamību, apliecina tikai to, ka prasītājs, esošās sadarbības vārdā, vēlējās risināt attiecības bez tiesas starpniecības, dodot laiku atbildētājam iegūt nepieciešamos līdzekļus parāda atdošanai. Taču pēc tam, kad atbildētājs ilgstoši attiecās atbildēt uz pieprasījumiem aizdevumu atdot, prasītājs vērsās tiesā.

Uzskata, ka atbildētāja argumentam un iesniegtajiem dokumentiem par it kā esošu prasītāja parādu atbildētāju, nav nekādas nozīmes šīs lietas ietvaros. Prasītāja ieskatā ar sniegto atbildi uz prasību atbildētājs ir atzinis prasības pieteikumā minēto aizdevuma līgumisko attiecību esamību, kā arī no tām izrietošā parāda esamību.

Tiesas sēdē prasītāja pārstāvis iesniedza prasības pieteikuma precizējumus. Prasītājs lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam parāda kopsummu 6 481,04 *euro*, kas sastāv no pamatparāda 4 200 *euro*, līgumsoda 1 420 *euro*, aizdevuma izmantošanas procentiem 861,04 *euro*; piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam līgumiskos procentus 7% gada no aizdevuma summas no 2014.gada 19.marta līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai), pamatojoties uz civilprocesa likuma 195.pantu; piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam visus tiesāšanās izdevumus.

Tiesas sēdē atbildētāja SIA „Portnajs" pārstāvis nav ieradies, par tiesas sēdes laiku un vietu paziņots Civilprocesa likuma noteiktajā kārtībā, nosūtot pavēsti ierakstītā sūtījumā uz atbildētāja juridisko adresi, kas tiesā saņemta atpakaļ ar norādi "slēgts, atstāts aicinājums", „beidzies glabāšanas laiks" (lietas 51.0-53.lapa). No pierādījumiem lietā tiesa secina, ka pēc iebildumus sagatavošanas Jelgavas tiesai atbildētājs ir nomainījis juridisko adresi, bet Civilprocesa likuma 58.pantā noteikto pienākumu par adreses maiņas paziņošanu nav izpildījis (lietas 30-31., 46.-47., 48.lapa). Atbildētāja iesniegumi nav saņemti, lūgumi nav pieteikti, tiesai nav zināmi atbildētāja pārstāvja neierašanās attaisnojoši iemesli. Saskaņā ar Komerclikuma nosacījumiem juridiskai personai ir jābūt sastopamai savā juridiskajā adresē, kas par tādu reģistrēta Komercreģistrā. Tiesa secina, ka pavēste atbildētājam sūtīta uz tā jauno juridisko adresi. Tiesa atzīst, ka atbildētājam ir tiesības neizņemt pastā un nelasīt tam adresētos sūtījumus, bet tas nekādā gadījumā nedrīkst aizskart prasītāja tiesības uz civillietas izskatīšanu saprātīgos termiņos. Līdz ar to tiesa uzskata par iespējamu skatīt lietu bez atbildētāja pārstāvja klātbūtnes.

Tiesa saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.pantu nolēma skatīt lietu bez atbildētāja pārstāvja klātbūtnes, jo nesaskatīja citus, Civilprocesa likuma 209.pantā un 210.pantā norādītos, lietas izskatīšanas atlikšanas pamatus.

Tiesas sēdē prasītāja pārstāvis /pers. A/ prasību uzturēja pilnīgi. Lūdza ņemt vērā prasības pieteikumā, precizējumos, atsauksmē norādīto. Papildus paskaidroja, ka pušu turpmākie darījumi, nenozīmē aizdevuma līguma izbeigšanu. Norādīja, ka atbildētājs savos iebildumos atzīst faktus, ka aizdevuma līgums ir noslēgts, aizdevums ir izsniegts, aizdevuma summa nav atdota. Paskaidro, ka atbildētāja iesniegtie pierādījumi ir neskaidri, tie neattiecas uz lietu. Prasītājs saistības ir izpildījis, atbildētāja arguments, kāpēc aizdevums nav jāatdod, ir vērtējams, bet atbildētājs pierādījumus saviem iebildumiem nav iesniedzis, savukārt prasītājs prasības pamatu ir pierādījis. Uzskata, ka aizdevuma līgums ir jāizpilda, aizdevums ir jāpiedzen. Norādīja, ka blakus prasījums, līgumsods, ir pielīgts kā konkrēta summa, tas nav uzskatāms par nesamērīgu, bet aizdevuma lietošanas procenti 861,04 *euro* ir aprēķināti no 14.04.2012. līdz 18.03.2013., prasības summa kopā ir 6 481,04 *euro*.

Motīvu daļa

Novērtējot lietā esošos rakstiskos pierādījumus, prasītāja pārstāvja tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, tiesa atzīst, ka prasība par parāda piedziņu ir pamatota un apmierināma pilnīgi.

Civillikuma 1401.pantā norādīts, ka saistību tiesības ir tādas tiesības, uz kuru pamata vienai personai - parādniekam - jāizdara par labu otrai - kreditoram - zināma darbība, kam ir mantiska vērtība.

Civillikuma 1402.pants nosaka, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu, tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Saskaņā ar Civillikuma 1590.pantu katrai pusei ir pret otru prasības tiesība par līguma izpildīšanu.

Saskaņā ar Civillikuma 1934. pantu – ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tāda pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.

Starp pusēm 2011. gada 13.aprīlī noslēgts Aizdevuma līgumu Nr.04-11 (lietas 10.lapa), saskaņā ar kuru aizdevējs, prasītājs SIA „INOS", piešķir aizņēmējam, atbildētājam SIA „Portnajs", aizdevumu 4 200 *euro* apmērā, nosakot aizdevuma procentu likmi 7% gadā, ar atmaksas termiņu 2012.gada 13.aprīlis (līguma 1.1.punkts). Puses vienojušās, ka aizdevums izsniegts finansiālai palīdzībai (līguma 2.1.punkts). Aizdevējs, prasītājs SIA „INOS", apņemas piešķirt aizņēmējam, atbildētājam SIA „Portnajs", aizdevumu 4 200 *euro* apmērā, ieskaitot to atbildētāja norēķinu kontā (..), par aizdevuma saņemšanas dienu uzskatot dienu, kad šajā līgumā norādītā naudas summa ieskaitīta atbildētāja norēķinu kontā (līguma 3.1.punkts). Puses pielīgušas, ka pilnu aizdevuma atmaksu (galīgo norēķinu) aizņēmējs veic ne vēlāk kā 2012.gada 13.aprīlī, ieskaitot aizdevuma summu un aprēķināto aizdevuma procentu summu aizdevēja norēķinu kontā (..). Tāpat līgumā puses vienojušās, ka par termiņā neatmaksātu aizdevumu aizņēmējs maksā aizdevējam līgumsodu 1 420 *euro* apmērā (līguma 4.2.punkts).

Tiesa uzskata, ka minētais aizdevuma līgums noslēgts atbilstoši Civillikuma prasībām, jo notikusi vienošanās par līguma galvenajām sastāvdaļām, atbildētājs bez ierunām parakstījis līgumu, atbildētājs ir saņēmis aizdoto naudu līgumā noteiktajā kārtībā, līgums nav apstrīdēts, līdz ar to ir saistošs līgumslēdzējpusēm. Pušu tiesiskās attiecības apspriežamas pēc tiesiskajām attiecībām, kas izriet no aizdevuma līguma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93. panta pirmo daļu katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savu prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

2013.gada 09.augusta iebildumos atbildētāja pārstāvis norādījis, ka līdz tiesas sēdei tiks sagatavoti juridiski dokumenti, kas apstiprinās atbildētāja iebildumus par to, ka parāds faktiski ir samaksāts, tāds nav jāmaksā.

Līdz tiesas sēdei atbildētājs nav iesniedzis tiesā pierādījumus, kas pamato tā iebildumus, nav cēlis pretprasību lietā, tiesas sēdē atbildētāja pārstāvis nav ieradies.

Tiesa uzskata, ka SIA „Portnajs", no iebildumu sagatavošanas brīža līdz lietas izskatīšanai tiesas sēdē bija pietiekošs laiks, lai tā pierādītu savu iebildumu pamatotību. Atbildētājs neko nav darījis, papildus pierādījumus Civilprocesa likumā noteiktā termiņā nav iesniedzis, tiesas sēdē savu pārstāvi nav deleģējis. Iepriekš teiktais ir pamats atzīt, ka atbildētājs nav ievērojis Civilprocesa likuma 93. pantā noteikto pierādījumu iesniegšanas kārtību un termiņus.

Tiesa atzīst, ka atbildētāja tiesā iesniegtie: 2012.gada 31.oktobrī pušu sastādītais Darbu nodošanas – pieņemšanas akts pēc 2012.gada 05.septembrī noslēgtā uzņēmuma līguma Nr.011-2012 un 2012.gada 09.novembrī SIA „Portnajs" izrakstītais rēķins Nr.16-2012 (lietas 32., 33.lapa) netiek vērtēti jo minētie dokumenti neattiecas uz celtās prasības pamatu un priekšmetu. Ja atbildētājs uzskata, ka prasītājs ir aizskāris tā tiesības vai ar likumu aizsargātās intereses, tad SIA „Portnajs" ir tiesības iesniegt tiesā prasību vispārējā kārtībā.

Atbilstoši Civillikumā 1943. pantam, aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

Saskaņā ar Civillikumā 1946. pantu, procenti par aizdevumiem dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu.

Neatmaksātās pamatsummas un nesamaksāto procentu apmērs pierādīts ar prasības pieteikumā ietverto, pielikumā pievienoto parāda aprēķinu (lietas 4.-6., 22.-23.lapa), jo nav apstrīdēts (Civilprocesa likuma 96. panta piektā daļa). Tiesai nav pamata apšaubīt prasītāja apgalvojumu par to, ka atbildētājs nav izpildījis saistības pēc aizdevuma līguma, nav atmaksājis aizdevumu pēc maksājuma grafika, jo samaksas pierādīšanas pienākums saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu gulstas uz atbildētāju.

Tiesa atzīst, ka prasītājam ir tiesības prasīt, bet atbildētājam pienākums atdot neatmaksāto pamatsummu 4 200 *euro*.

Prasītājs lūdz piedzīt procentus par aizdevuma lietošanu 861,04 *euro*, pamatojoties uz tiesību prasīt Aizdevuma līgumā pielīgtos aizdevuma lietošanas procentus.

No lietā esošajiem dokumentiem un tiesas sēdē iesniegtā prasības pieteikuma precizējuma redzams, ka prasītāja norādītais nesamaksātais līgumisko procentu apmērs 861,04 *euro* aprēķināts no 2012.gada 14.aprīļa līdz 2013.gada 18.martam (lietas 4.-6., 22.-23.lapa).

Civillikuma 1753. pantā noteikts, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar tās daudzumu un lietošanas ilgumu.

Tiesai nav pamats apšaubīt prasītāja norādīto, ka atbildētājs Aizdevuma līgumā noteiktā termiņā pamatparādu un procentus nav samaksājis.

Tiesa secina, ka pēc aizdevuma pilnīgas atmaksas termiņa iestāšanās, atbildētājs aizdevumu nav atdevis, līdz ar ko faktiski ir turpinājies aizdevuma lietošanas atvēlējums līdz pat prasības izskatīšanai pēc būtības, tādējādi atbildētājam ir pienākums maksāt līgumiskos aizdevuma lietošanas procentus 861,04 *euro*, kas aprēķināti no 2012.gada 14.aprīļa līdz 2013.gada 18.martam.

Līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi (Civillikumā 1716.pants).

Civillikumā izpratnē līgumsods ir saistību tiesību pastiprinājums saistības neizpildīšanas vai pienācīgas neizpildīšanas gadījumā, kas pastiprina konkrētas personas saistību vai nodrošina saistību izpildi un pastāv kā civiltiesisks sods.

Līgumsodam ir sodīšanas un zaudējumu atlīdzināšanas funkcija. Tiesiskajās attiecībās, sakarā ar sodoša rakstura tiesisko līdzekļu piemērošanu, par vispārēju principu tiesībās ir atzīstams soda samērīguma princips.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.panta sesto daļu, piemērojot tiesību normas, tiesa ņem vērā judikatūru.

Saskaņā ar Civillikumā 1811.pantu katra saistības tiesība izbeidzas pati no sevis, kad izpildīta tai atbilstošā parādnieka saistība, t.i. nolīdzinot parādu. Ja saistības tiesības priekšmets ir nauda, tad saistību izpilda ar samaksu.

Tiesa uzskata, ka no atbildētāja par labu prasītājam piedzenamais līgumsods konkrēta summa, kas pielīgta Aizdevuma līgumā 1 420 *euro* apmērā (lietas 10.lapa), vērtējams kā samērīgs un taisnīgs, ņemot vērā nokavētā perioda ilgumu un pamatparāda apmēru, līgumsoda funkcijas, kā arī to, ka pienākums maksāt līgumsodu iestājas atbildētāja līguma saistību nepildīšanas rezultātā nav pretrunā labas ticības principam.

Civillikumā 1.pants nosaka, ka tiesības izlietojamas un pienākumi pildāmi pēc labas ticības. Civillikumā 1.pantā norādītais labas ticības princips nozīmē, ka katram civiltiesiskās saistības dalībniekam savas subjektīvās tiesības jāīsteno un subjektīvie pienākumi jāpilda, ņemot vērā pretējās puses intereses.

Novērtējot minēto, ir tiesisks pamats piedzīt no atbildētāja prasītāja labā neatmaksāto aizdevumu - pamatparāda summu 4 200 *euro* (Ls 2 951,78), aizdevuma lietošanas procentus no 2011.gada 14.aprīļa līdz 2014.gada 18.martam 861,04 *euro* (Ls 605,14), līgumsodu uz 2012.gada 13.aprīli 1 420 *euro* (Ls 997,98).

Civilprocesa likuma 195. pants nosaka, ka, taisot spriedumu par naudas piedziņu, tiesa rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, kā arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru, kā arī kredītiestādes nosaukumu un konta numuru, kurā veicama samaksa, ja tāds norādīts prasības pieteikumā.

Līdz ar to saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu, Civillikuma 1756., 1765.pantu ir pamats noteikt prasītājam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos procentus – 8,25 procenti no simta gadā no piespriestā, bet nesamaksātā, pamatparāda summas 4 200 *euro* (Ls 2 951,78), sākot no 2014.gada 19.marta.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram.

Prasītājs, iesniedzot prasību, samaksājis valsts nodevu par prasību 555,23 *euro* Ls 390,22 (lietas 7., 8.lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro* Ls 3,30 (lietas 9.lapa), kas piedzenami no atbildētāja par labu prasītājam.

Tiesa atzīst, ka no atbildētāja, par labu valstij piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 *euro* (Ls 3,30) apmērā, kas ir starpība starp lietā aprēķinātajiem ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem 9,40 *euro* (Ls 6,60) un prasītāja samaksātajiem ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem 4,70 *euro* (Ls 3,30) (lietas 2.lapa).

Euro ieviešanas kārtības likuma 4.panta otro daļā noteikts, ka, ka sākot ar *euro* ieviešanas dienu, latos izteiktu iesākto, bet nepabeigto (neizpildīto) tiesisko instrumentu kopsummu konvertē *euro*, ievērojot Eiropas Savienības Padomes (turpmāk — Padome) noteikto maiņas kursu un šā likuma 6.pantā noteiktos noapaļošanas principus. Nepabeigtā (neizpildītā) tiesiskā instrumenta kopsumma veidojas no konvertētajām sastāvdaļām. Nepabeigtā (neizpildītā) tiesiskā instrumenta kopsumma nepārsniedz sākotnējo tiesiskā instrumenta kopsummu latos, kura konvertēta *euro*, ievērojot Padomes noteikto maiņas kursu un šā likuma 6.pantā noteiktos noapaļošanas principus. Minētā likuma sestā panta pirmajā daļā norādīts, ka latu konvertācijā uz *euro* izmanto Padomes noteikto maiņas kursu no latiem uz *euro*. Savukārt šā panta otrajā daļā noteikts, ka naudas summas un vērtības naudas izteiksmē pēc latu konvertācijas uz *euro* noapaļo līdz tuvākajam centam, ņemot vērā trešo zīmi aiz komata. Ja trešā zīme aiz komata ir no 0 līdz 4, tad centa vērtība nemainās. Ja trešā zīme aiz komata ir no 5 līdz 9, tad cents tiek noapaļots par vienu vienību uz augšu.

Atbilstoši iepriekš norādītajam un faktam, ka no 2014.gada 1.janvāra notikusi Latvijas pāreja uz *euro*,tad visi maksājumi, kas iepriekš norādīti latos tiek pārrēķināti pēc Padomes noteiktā maiņas kursa 0,702804 lati par 1 *euro* un attiecīgi pēc konvertācijas arī noapaļoti.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, atbildētājam nosakāms 7 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz teikto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 8. un 97.pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt pilnīgi.

Piedzīt no SIA „Portnajs", reģistrācijas Nr.43603044854, par labu SIA „INOS" reģistrācijas Nr. 40003570038, pamatparāda summas 4 200 *euro* (Ls 2 951,78), aizdevuma lietošanas procentus no 2011.gada 14.aprīļa līdz 2014.gada 18.martam 861,04 *euro* (Ls 605,14), līgumsodu uz 2012.gada 13.aprīli 1 420 *euro* jeb Ls 997,98, un tiesas izdevumus 559,93 *euro* (Ls 393,52), kas iemaksājami prasītājam AS DNB bankā, kontā Nr. LV56RIKO0002013219245.

Noteikt SIA „INOS" reģistrācijas Nr. 40003570038, tiesības saņemt likumiskos procentus 8,25% gadā no piespriestā, bet neatmaksātā, pamatparāda summas 4 200 *euro* (Ls 2 951,78), sākot no 2014.gada 19.marta līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).

Piedzīt no SIA „Portnajs", reģistrācijas Nr.43603044854, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro* (Ls 3,30), kuru iemaksa jāveic: ekonomiskās klasifikācijas kods - 21499, saņēmējs Tiesu administrācija, Mūkusalas iela 41b, Rīga, NMR 90001672316, ar PVN apliekamās personas reģ. Nr. 90001672316, saņēmēja iestāde Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konts LV51TREL2190458019000.

Noteikt termiņu SIA „Portnajs", reģistrācijas Nr.43603044854, labprātīgai sprieduma izpildei 7 (septiņu) dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās brīža.

Pilna sprieduma sastādīšanas datums – 2014.gada 15.aprīlis.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Zemgales apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Jelgavas tiesā.

Tiesnese J.Mauliņa